

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

21 יולי 2020

ת"ק 20-01-2904 נעימי נ' עתיד רשת מכללות טכנולוגיות בע"מ

1

בפני כב' הרשם הבכיר צוראל לרנר

דור נעימי

תובע

נגד

עתיד רשת מכללות טכנולוגיות בע"מ

נתבעת

2

פסק דין

3

1. בפני תביעה כספית, על סך של 13,000 ₪, שעניינה דרישת פיצוי סטטוטורי עבור 13 הודעות פרסומת ששלחה הנתבע לתובע במסרונים, לדבריו בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982.

7

2. הנתבעת אינה מכחישה כי שלחה את ההודעות, ואף אינה חולקת על כי הן "דבר פרסומת" כמשמעו בחוק (אם כי לגבי חלקן היא סבורה שאינן דבר פרסומת באופן מלא), אלא שהיא טוענת שהתובע הסכים למשלוחן, ומרגע שביקש להפסיק – חדלה לשלוח אותן.

11

3. מתברר, ועל כך אין חולק, שהתובע השאיר את פרטיו בשני אתרים שונים, במסגרת התעניינות בקורסים שונים, ובשני המקרים סימן את החלונית שליד ההסכמה לקבלת ההודעות. באחד המקרים מדובר בהסכמה מפורשת, ובשני מדובר בהסכמה לאמור בתקנון, כשההסכמה המפורשת מופיעה בתקנון האתר. אין גם חולק, כי התובע לא יכול היה להשאיר את פרטיו אלמלי סימן את הסכמתו לאמור. עוד אין חולק, כי למרות שבכל ההודעות מופיעה אפשרות של הסרה עצמית ע"י בחירת אפשרות "הסרה", לא עשה התובע שימוש באפשרות זו, אלא התקשר בשלב מסוים לנתבעת וביקש להפסיק את משלוח ההודעות. לאחרונה אין חולק, כי התובע בפועל התעניין במקצת מהשירותים שהציעה הנתבעת, אם כי הדבר לא הבשיל לכדי הרשמה לקורס כלשהו.

20

4. דין התביעה להידחות.

22

5. סעיף 30א(ב) לחוק הנזכר אוסר על משלוח הודעות כאמור "בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית...". הסכמה כזו, כאמור לעיל, ניתנה.

25

6. סעיף 30א(ד)(1) מאפשר לנמען "בכל עת, להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת... ולחזור בו מהסכמתו (ככל שניתנה)...". הודעה כזו נמסרה, כאמור לעיל, לאחר משלוח ההודעות הנזכרות, ומאז שנמסרה – חדלו ההודעות.

29

30

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

21 יולי 2020

ת"ק 20-01-2904 נעימי נ' עתיד רשת מכללות טכנולוגיות בע"מ

7. הנתבע מבקש להישען על הוראת סעיף 30א(ג)(2), שם נכתב, כאחד התנאים ההכרחיים המתירים משלוח הודעות בנסיבות מסוימות, "המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת... והנמען לא עשה כן", והוא טוען, כי באתר לא ניתנה האפשרות של הרשמה בלא להסכים לקבלת דברי הפרסומת.
8. אלא, שטענה זו נכשלת בשני נימוקים: ראשית, אין חובת הרשמה, ועל כן אין חובת הסכמה לקבלת דברי פרסומת, ושנית, ולא פחות חשוב, התנאי האמור הוא מבין אלה המאפשרים למפרסם לשלוח דבר פרסומת **אם לא התקבלה הסכמת הנמען** (כאמור בפסקת הפתיחה של אותו סעיף), אלא שלא זה המקרה שבפנינו, בו ניתנה ההסכמה.
9. לפיכך, הנתבעת לא הפרה את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), ואין היא חייבת לפצות את התובע על הודעות אלה. למעשה, התובע הוא שגרר את הנתבעת לתביעת סרק, ואף, כך מתברר, ביקש את הפסקת ההודעות רק לאחר שהגיש את התביעה, ועל כן יש לחייבו בפיצוי הנתבעת עבור ההוצאות שנגרמו לה בקשר לכך.
10. כפי שצינתי בדיון, ההסכמה שניתנה בעקיפין, על דרך של אישור התקנון, הכולל בתוכו את ההסכמה המפורשת, אינה נראית לי ראויה, ועל כן איני פוסק לטובת הנתבעת את מלוא ההוצאות להן היא זכאית, אלא פוסק אותן במשורה, ובאופן סמלי.
11. התביעה נדחת בזה, והנתבע ישלם לתובעת הוצאות, בשים לב לאמור לעיל, בסך של 360 ₪.

המבקש להשיג על פסק הדין, זכאי לבקש רשות ערעור מבית המשפט המחוזי, תוך 15 יום.

המזכירות תשלח העתק פסק-הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ט תמוז תש"פ, 21 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

[Signature]

צוראל לרנר, רשם בכיר

